A°. 1843. N°. 3.

ZONDAG DEN 8sten JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 4 Januarij 1843.*

(1529) De volgende personen hebben aanteekening gedaan van hun voorgenomen vertrek uit deze Colonie, als:

GERARDUS OTTEN.
En
FRANS THEODORUS WIJNAND.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Eerste Oproeping.

De *Commissie van Inschrijving en Vrijstelling* voor- en van de Schutterij, roept bij dezen op, alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den *eersten* dezer, den vollen ouderdom van *achttien* jaren bereikt hebben en hun *vijftigste* nog niet zijn ingetreden, welke niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd; van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van zoodanige, welke volgens art. 3 van het Reglement voor de Schutterij, gearresteerd den 31 December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke *FINALE VRIJSTELLING* van de Commissie, voorzien zijn.

Zij zal hare *eerste* zitting houden in het lokaal boven de *WEESKAMER*, van 's morgens 9 tot 12 uren, op MAANDAG den 9den dezer, voor de personen, wier namen aanvangen met de letters: A. B. C. D. E. F. en G.; — continueren op DONDERDAG den 12den daaraanvolgende met de letters: H. J. K. L. M. N. en O. en vervolgens op MAANDAG den 16den, met de letters: P. tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnende zullen de Letter en het Nummer hunner woonplaats en den naam der Straat, moeten opgeven.

Paramaribo, den 2 Januarij 1843.
Namens de Commissie voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 6den dezer, het Schip Henriette, Kapt. J. C. Willems, van Amsterdam, hebbende 50 dagen reis.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Hollandsche Couranten, tot en met 15 November 1842.)

NEDERLANDEN.

BREDA, *5 November.*

Men meldt uit 's Bosch:

» Voor de arrondissements-regtbank alhier is thans een opmerkenswaardig proces aanhangig, waarin te beoordeelen staat: in hoeverre schutters-officieren en onderofficieren der schutterij, onder de wapenen staande, tot gehoorzaamheid en ondergeschiktheid gehouden zijn; of zij geregtigd zijn de wettigheid der bevelen hunner overheden te onderzoeken, en hun daaromtrent rekenschap vragen, alvorens dezelve ten uitvoer te leggen, en eindelijk of de ondergeschikten aansprakelijk zijn voor de gevolgen van een onwettig bevel door hen ten uitvoer gelegd.

» Zeker schutter heeft den luitenant adjudant doen dagvaarden, als zullende hem zonder magt of bevoegdheid gearresteerd hebben of doen arresteren en eenige uren gevangen gehouden; de luitenant adjudant heeft den kapitein, op wiens last hij handelde en die de wapenoefening, waarop het gebeurde voorviel, kommandeerde, in vrijwaring opgeroepen. Het schijnt dat er twee schutters van denzelfden naam bij dezelfde kompagnie staan, dat er slechts een tegenwoordig was op de wapenoefening; dat de tamboer-majoor bij het vallen van den avond ter parade is gekomen met een bevel van gevangenneming tegen den afwezigen schutter, en dat door misverstand de aanwezige in stede van zijn naamgenoot is gearresteerd.

AMSTERDAM, *7 November.*

Wij hebben uit de Engelsche dagbladen verschillende artikelen medegedeeld, melding makende van zeer innige betrekkingen tusschen den jongen Hertog van Cambridge en eene jonkvrouw uit het geslacht der Beauforts.

Lord Cowley, gezant van Engeland te Parijs, heeft aan de Parijsche dagbladen eene formele logenstraffing daartegen ingezonden, en in den *Morning-Post* lezen wij het volgende:

» Sedert ettelijke dagen bevatten de dagbladen zeker geheimzinnige artikelen. Zoo lang slechts onbeduidende bladen dezelve uitkraamden, hebben wij niet gemeend er ons mede te moeten bezig houden, maar nu een dezer artikelen overgenomen wordt door een avondblad, en door sommige Zondagbladen wordt herhaald, van welke men meer kieschheid en ingetogenheid zou verwacht hebben, achten wij het van onzen pligt, de gezegde artikelen te logenstraffen, vermits die geruchten de eer en het geluk eener edele familie raken; het doet ons leed, dat sommigen onzer meest geachte confrères zich geleend hebben tot het verspreiden eener zoo flagrante lastertaal."

Den 9den. — Naar men verneemt zou zich het vermoeden geopenbaard hebben, dat de hoogere prijs der aardappelen kon worden toegeschreven aan den meer toenemenden uitvoer van dat product, naar buiten 's lands en wel bepaaldelijk naar het naburig Engeland. Wij kunnen intusschen, volgens van goeder hand ontvangene mededeeling de verzekering geven, dat voor zooveel de provincie Noord-Holland betreft, slechts 1050 mud aardappelen ten voorschreven einde zijn aangegeven; welke betrekkelijk geringe hoeveelheid, op den prijs derzelve in het algemeen, wel geenen merkbaren invloed zal kunnen hebben.

BELGIE.

ANTWERPEN, *6 November.*

Onder de tijdingen, welke het stoomschip de British Queen aangebragt heeft, is er eene van zeer groot gewigt voor onzen zeehandel; zij betreft de teruggave der te hooge regten, welke men in Amerika aan de British Queen en den Mercator had afgevorderd. De consul der Vereenigde Staten alhier, de Heer Samuel Haight, heeft gisteren dit aangenaam berigt aan ons publiek medegedeeld bij den volgenden, aan den redacteur van het blad *le Précurseur* toegezonden brief.

» Ik heb de eer u te berigten, dat de Regering der Vereenigde Staten de noodige bevelen gegeven heeft, om het bedrag der buitengewone tonnegelden enz., welke onlangs van de Belgische schepen British Queen en Mercator geëischt zijn, onverwijld te doen terugbetalen. De Belgische vlag zal voortaan, even als tot hiertoe, in de Vereenigde Staten behandeld worden op den voet der andere meest begunstigde vlaggen.

» Overtuigd dat de heffing van deze buitengewone regten van Belgische schepen slechts het bedrijf van een ondergeschikt tol-beambte te Nieuw York kan zijn, hetwelk door mijne regering niet zou zijn goedgekeurd geworden, heb ik met leedwezen gezien dat uwe regering niet de terugkomst van de British Queen heeft afgewacht, alvorens een besluit te nemen, waarbij maatregelen van wedervergelding, ten aanzien van de Vereenigde Staten, voorgeschreven worden.

» De handelwijze mijner regering zal, hoop ik, beschouwd worden als een nieuw bewijs der goede-gezindheid van de Vereenigde Staten jegens Belgie en van derzelver verlangen, om de toenemende betrekkingen tusschen de beide landen te bevorderen."

BRUSSEL, *11 November.*

Eergisteren na den middag heeft de stalhouder Bovy over den spoorweg van Luik terug ontvangen de twee paarden, welke hij aan de zonen van den generaal van der Smissen verhuurd had, en waarmede hun vader zijne vlugt volbragt heeft.

Het bevestigt zich, dat de generaal van der Smissen naar Holland de wijk heeft genomen. Nopens Mad. van der Smissen en haar jongste kind heeft de regering berigt ontvangen, dat zij te Aken aangekomen waren.

— Door een nieuwsblad van Gent worden tijdingen van den geloofs-zendeling, den eerw. pater *de Smet*, opgegeven. Die tijdingen dragen de dagteekening van 25 October 1841, en zijn derhalve over het jaar oud. Die kloekmoedige en onvermoeibare missionaris zette zijne werkingen van christelijke beschaving voort te midden van de wilde Indische volkstammen der *Plathoofden*, *Doorboorde neuzen*, *Zwartvoeten*, *Oorhangsels*, *Koperen harten*, *enz.*, die van alle kanten toesnelden om het woord van het evangelie te komen hooren. Pater *de Smet* en zijn medezendeling bewoonden eene hut van 75 voeten lang, wier middenpunt tot kapel diende. Hunne gewoonlijke maaltijd bestond uit wortelen, die overvloedig in de vruchtbare valleijen van St.-Maria wassen; van tijd tot tijd hadden zij een schaap van de gebergten, eenen dein, eenen eland, een stuk gedroogd buffelvleesch of groote aardknoppels, bitterwortels genaamd. De wilde Indianen toonden zich zoowel geschikt om in de leering van het katholijke geloof onderwezen te worden, dat twintig missionarissen in die gewesten met het grootste voordeel te gelijk zouden kunnen gebezigd worden.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, *7 November.*

De tijdingen uit China en Bombay, ho-

den met de Overland Mail ontvangen, worden algemeen als gunstig beschouwd. De Britsche expeditie is den 13den Junij de Yangtse-Keang, de schoonste rivier van China, opgestevend en heeft hier en daar, doch niet zonder verlies eenige batterijen veroverd, eene onderanderen van 55 stukken geschut, meestal van geel koper. Den 20sten nam de expeditie zelfs de stad Shanghai in, terwijl een gedeelte der expeditie de rivier nog verder opstevende en in het geheel 364 stukken geschut vermeesterde. Vele hooge Chinesche officieren waren in allerijl gevlugt, en om een bewijs van hunnen verzoenenden geest te geven, hadden zij 16 Engelschen, welke zij hadden weten te vangen, ongevergd weder op vrije voeten gesteld. Men geloofde algemeen, dat het naderen van het groote kanaal door onze magt, den Keizer tot eene billijke overeenkomst noodzaken zoude.

Den 9 November.

Een dagblad van Gloucester behelst het verhaal eener zoo afschuwelijke reeks van misdaden, dat men geneigd zou zijn daaraan geloof te weigeren, indien het niet door getuigen ware gestaafd. Zekere vrouw te Ruadeanhil, in Gloucesterschire heeft namelijk, gedurende eene hevige siekte door gewetensangst gedreven, aan hare geestelijke bekend, dat zij niet slechts een jaar geleden, en door haar ter wereld gebragt kind, weinige dagen na de geboorte, door vergift had omgebragt, maar dat ook reeds vijf harer vroegere kinderen, allen van denzelfden man, met wien zij buiten huwelijk zamenwoonde, door haar vermoord en met behulp van den onmenschelijken vader in stilte begraven waren geworden. Op aanwijzing der plaats, waar zulks geschied zou zijn, heeft men dan ook werkelijk de lijkjes der zes ongelukkige slagtoffers gevonden. Tot hiertoe is geene uitspraak in de zaak gedaan dewijl men nog nadere bijzonderheden wenscht te kennen.

Te Bristol blijft de aandacht nog geheel gevestigd op het crimineel en civiel proces; hetwelk het gevolg van het zonderlinge huwelijk van den Heer Wooley geworden is. De tante van Maria Anna Morgan, het meisje dat zich door Miss Bryers, de schoonzuster van den Heer Wooley, heeft laten overhalen, om het huwelijk onder den naam van Miss King, het rijke, aan den Heer Wooley genoemde meisje, te sluiten, is haar nichtje voor de regtbank van policie komen reclameeren. De tante, eene goede eenvoudige vrouw, had haar nichtje, die in een achtingswaardig huisgezin als dienstmeisje diende, sedert eenigen tijd uit het oog verloren, maar het verhaal van het gebeurde in de dagbladen gelezen en tevens daaruit gezien hebbende, dat haar nichtje in het proces van Miss Bryers, als medepligtige aan valschheid en opligting betrokken was, is zij dadelijk op reis gegaan om te komen verklaren, dat slechts de arglistigheden van Miss Bryers het meisje hadden kunnen misleiden. Zij heeft er bijgevoegd, dat Miss Breyers, die zich als toen voor Mistress Bryers uitgaf, met het meisje bij haar te Islington gekomen was, zeggende dat het meisje bij haar diende, en op het punt stond van met een' jongman te trouwen. De goede vrouw had beloofd, zoo dit van haar gevraagd werd, goede getuigenissen te zullen geven; Miss Bryers was hierop met haar zoogenaamd dienstmeisje weder vertrokken, maar had twee koffers achtergelaten.

Die koffers zijn vertoond geworden aan den Heer Wooley, die dezelve als zijn eigendom heeft erkend. Hij vleide zich daarin ten minste voor een gedeelte, te zullen terugvinden de kostbare geschenken, door hem voor zijne, zoo hij zich verbeeldde, rijke aanstaande, Miss Louisa Poole King gekocht, maar in stede van die geschenken, heeft men niets dan eenige oude vodden in de koffers gevonden; deze omstandigheid begint de drijveer van Miss Breijers handelwijze minder moeijelijk te raden te maken.

Mistress Morgan, de tante, heeft ook nog verklaard, dat haar nichtje een zeer eenvoudig, onnoozel meisje is, die niet eens haren naam kan teekenen, zoo dat Miss Bryers haar ongetwijfeld de hand heeft moeten houden en sturen, om haar dien van Miss King te doen schrijven, en dat het haar onbegrijpelijk voorkomt hoe een man, die zoo veel ervarens van zaken heeft, als den Heer Wooley, zich in eenen zoo groven strik heeft kunnen laten vangen. De magistraat heeft aanteekening van deze verklaring gehouden, om dezelve bij het proces te voegen.

De *Canton-Press* bevat een fabeltje, veel overeenkomst hebbende met dat het welk de Fransche bladen van den armstoel met dolken van den Keiser van Rusland verhaald hebben gehad.

De Hongs zouden namelijk eene zamenzweering tot onttrooning van Zijne Chinesche Majesteit gemaakt hebben, en Yang-Foo, hoofd van het eedgespan, zou de zaak aldus hebben aangelegd. Bespeurd hebbende dat de Keizer liefde had opgevat voor een Tartaarsche meisje, met name Tartarine, dochter van een banketbakker, had hij dit meisje omgekocht, om het plan behulpzaam te wezen. De Keizer werd door haar met een briefje tot eene bijeenkomst aan het huis haars vaders genoodigd; maar de sluwe Yang-Foo had intusschen het verdere bezorgd. Voor het huis van den banketbakker stonden twee groote kuipen of tonne, nagenoeg van de groote van het biervat, waarvan het springen, voor eenige jaren op het punt geweest is van half Londen in eenen biervloed te verzwelgen. Een dier kuipen nu liet Yang-Foo inrigten tot een smaakvol ingerigt plat of balkon, waarop de gelieven hunne bijeenkomst zoude hebben, doch hetwelk verders ingerigt was als een grooten muizenval, zoodat bij het losmaken van een knipje, het trekken aan een touwtje of eenig ander Arlequinenkunstje, de deksel draaijen, en de beide gelieven van uit het Babijlonisch tuintje in de holte van het vat moest doen nederstorten. De zaak was gelukt de Keizer en zijne Tartarine waren in den muizenval gestort; over het lot van het meisje bekreunt de Canton-Press zich verder niet, maar de Keizer, zegt hij, is dood; zijn opvolger heeft de welluidende namen van Yam-Flam-Dam-Boby-Boodle, en zal Christen worden.

DUITSCHE POST.

FRANKFORT, 2 *November*

Volgens te Weenen op 29 Oct. ontvangen brieven uit Konstantinopel heeft sir S. Canning, de Britsche gesant, plotselijk eene beslissende, bijna energieke houding tegen de Ottomannische Porte aangenomen, ten einde haar tot eene nadere wijziging des besluits nopens het bestuur van Servie te bewegen; hij heeft reeds de woorden van dwangmaatregelen tegen de Syrische kust zich laten ontvallen, en de Fransche zaakgelastigde, de Heer de Bourqueney, heeft zich geheel met de denkwijze van den Britschen vertegenwoordiger vereenigd. Men twijfelt echter of immer eene Britsche en Fransche vloot gemeenschappelijke maatregelen betrekkelijk Syrie zal ten uitvoer leggen.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.